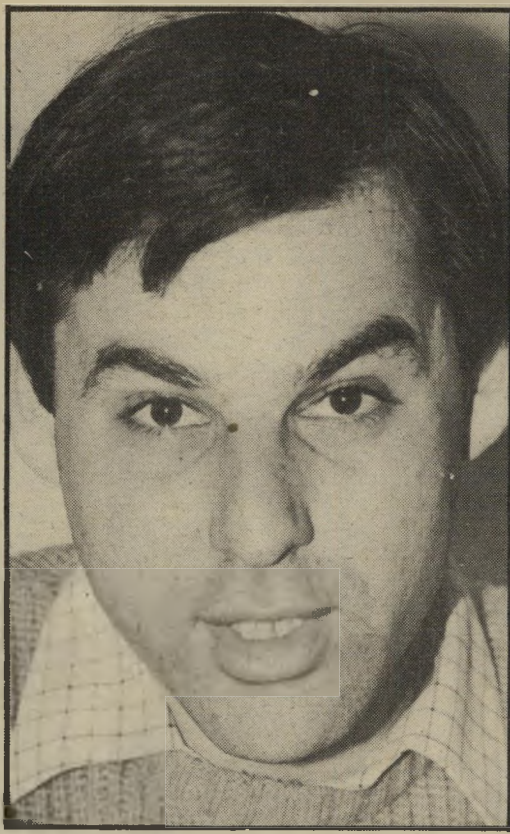

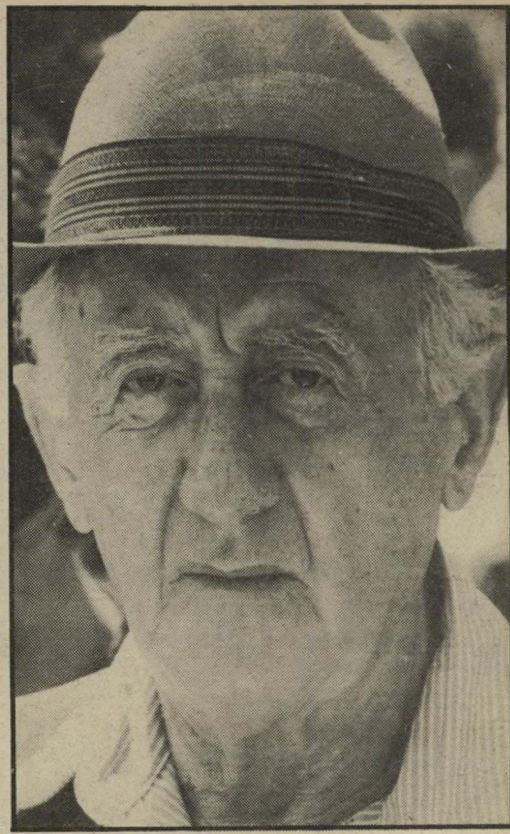
רפי הוכמן:

„פיתרון לטאבה לא ימצא גם בעוד 15 שנה!“

ג'ורא רובנקו:

„אם לא יפריעו — יהיו הכתעות בחקירה!“

משה קול:

„כשהייתי שר-התיירות — בניתי את הענף!“

השר עזר וייצמן מאיים להתפטר. צמרת המערך מעריכה, שהעניין יביא למשבר ממשלתי חמור וליציאת הליכוד ממשלת האחדות. יצחק שמיר רותח מזעם. השבוע, כך נדמה, שוב תגיע הפרשה הזו לכותרות. המדובר בטאבה פנתי לאיש הקרוב פיסית לנושא. זהו רפי הוכמן, ראש עיריית אילת. מצאתי אותו רגוע לחלוטין. ביקשתי הסבר והוא ענה:

להערכתך גם בעוד 15 שנה לא ימצא פיתרון לבעיית טאבה, כי המצרים אינם רוצים עתה בפיתרון כזה.

● **מדוע?**

משום שאם נוותר על טאבה הם יצטרכו להחזיר את השגריר שלהם לתל-אביב. נדמה לי שהיום הם לא רוצים בכך.

● **מדוע לא לוותר?**

אינני חוזר על ההסבר ההיסטורי, שממנו עולה, חר'שמעית, שהשטח שייך לנו. טאבה מהווה 20 אחוז מחוף אילת. אנו זקוקים לו. הצענו למצרים כל מיני אפשרויות לפעילות משותפת בשטח, אבל הם מסרבים בעקשנות לכל מחווה מצידנו — כמו ניהול משותף, החכרת השטח מידיהם, או ויתור שלהם על השטח תמורת ויתור שלנו על כל נקודות המחלוקת האחרות שיש לנו איתם ב-14 נקודות-גבול אחרות.

● **אז אתה אופטימי?**

לא בדיוק. בעקבה וגם בניני קמים לנו מתחרים על תיירות מאירופה. הם מציעים ים ושמש במחירים יותר זולים. כי אצלם אין שיקול של רווח והפסד. אם לא נחולל מהפכה בהצעות לתיירים באילת, תהיה לנו בעיה בעוד כמה שנים.

● **איזו מהפכה?**

בניית עוד בתי-מלון, היפוררום למירווייזיסוסים. נמלית-עופה מודרני יותר וגדול יותר, וקירבה מיידית למרכז הארץ. באמצעות רכבת-נוסעים, למשל.

מישפטן תל-אביבי צעיר, ג'ורא רובנקו, הוא האיש שהביא לתפנית בחקירת גזל הקרקעות בנדה. הוא מסר למישטרה חומר על פרשת כרמים והאחים גינדי, ואחר-כך על חברות אוהליבה וגל. שבנו את אלקנה ד'. חזרתי אליו כדי לדעת אם הוא יושב בהנאה על זרי-הדפנה וביקשתי לדעת איך זה התחיל.

פנו אליי לקוחות מרומים. בתחילה מכרמים. אחר כך מאלקנה נה ד'. כשהתחלתי לעבוד על התיק, לא ידעתי לאיזה סיפור אני נופל. הייתי הראשון שנסע לרשמי-החברות ברמאללה, ומשם לכפרים ערביים. שוחחתי עם מוח'תרים שתיארו לפניי איך התנהלו המכירות של הקרקעות ואיפה היו הרמאויות והזיופים. אחרי כך נסעתי לטול-כרם, שם מנוהל הרישום של מי משלם על הקרקעות. מכאן אפשר היה להניח מי הם בעלי הקרקע האמיתיים.

● **מה גילית אז בחקירות?**

הרבה דברים. חברות פיקטיביות, זיופי-מיסמכים ומכירת קרקעות שאיש לא יודע מי הבעלים האמיתיים שלהן. נדהמתי מהזיופים החריצניים, שעליהם החתימו את הרוכשים, ומכך שחלק מהחברות, ששמן הוזכר בחוזה, לא היו רשומות כלל.

● **מה עשית בחומר הרב?**

מלבד שימוש מתאים ללקוחותיי, העברתי את כל החומר למישטרה, ב-28 בדצמבר '84.

● **איך נראית לך החקירה כיום?**

די משונה. מצד אחד רוני מילוא טוען שהיא מהירה מדי, אבל הרי אני יודע שהחומר נמצא במישטרה כבר כמה שנים. מצד שני יצחק שמיר טוען שהיא איטית מדי. לי נראה שאם לא יהיו הפרעות לצוות-החקירה, יהיו עוד הפתעות.

● **אתה יודע על הפתעה כלשהי?**

ואם הייתי יודע, הייתי מספר זאת לפירוטום כדי שהחשוד יידע על כך לפני שהמישטרה תבוא אליו?

צופי מבט בלי-שבת שמעו את קולו הנרגש של שר-התיירות הנוכחי, אברהם שריר, הזועק על כך שתוקפים אותו על יציאותיו התכופות לחו"ל. הוא הסביר שרק כך הוא הביא לגידול התיירות הנכנסת.

נזכרתי שגם לפני שריר היה שר-התיירות, ושגם בתקופתו היו באים תיירים לארץ, ולא זכורות אז שערוריות כלי-כך גדולות שביב יציאות השר לחו"ל. פניתי למשה קול, שהיה שר-התיירות בכמה ממשלות המערך, מטעם הליברלים העצמאיים, ושאלתי אותו מה יש לו לומר על המיתקפה הציבורית נגד שריר.

כשפרשתי מתפקידי ב-77, קבעתי לעצמי עיקרון, שעשר שנים אינני מדבר על תיירות ולא על מה שנעשה אחריי במשרד. עדיין לא הגענו לשנת '87, ולכן לא אפר את החלטתי.

● **אני מבקש לדבר על מעשיו של שריר.**

לא מדבר לא עליו, גם לא על מעשיו.

● **נחזור אליך. כשאתה היית שר, האם הרבית לנסוע?**

נסעתי כשהיה צריך, אך ורק אחרי אישור ממשלתי. מעולם לא התלונן איש על נסיעותיי ולא היו כל בעיות סביבי זה.

● **ותיירים היו?**

היתה פריחה. כמשך 11 שנה שהייתי שר, בניתי את הענף.

● **ברשותך, שאלה אקטואליות, האם תצטרף למפלגת המרכז הליברלית?**

היא עדיין לא הוקמה רשמית. כשתקום, אני מקווה להיות בה. הכל תלוי בשאלה אם אכן יהיה פילוג במפלגה הליברלית שבליכוד.